

Век и по Покровског храма у Баричу

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је началствовао 27. октобра 2024. године, на празник Свете Петке, светом Литургијом у цркви Покрова Пресвете Богородице у Баричу.

Питомо насеље Барич, које се налази у непосредној близини обреновачке вароши и ушћа немирне Колубаре у Саву, данас је било благословено историјском посетом Патријарха српског г. Порфирија. Пред Светејшег Патријарха, у чијој су пратњи били преосвећена господа викарни епископи јенопољски Никон и костајнички Серафим, у порти храма, који већ век и по краси благородни колубарски крај, срдечно и радосно је изашао многобројни верни народ са часним свештенством. Идући стопама својих благочестивих предака, мештани Барича су своју стару цркву у потпуности уредили, утврдили и украсили, тако да је светиња у својој пуној лепоти и сјају дочекала Светејшег Патријарха, који је началствовао свечаним чином освећења обновљеног храма, а затим и светом архијерејском Литургијом.

Летописац бележи да је црква Покрова Пресвете Богородице подигнута давне 1874. године залагањем проте Радоја Димитријевића и вредних житеља Барича из знаменитих породица Спасић, Јевђеновић, Сретеновић,

Чолић, Тешић, Чучуковић, Васиљевић... Цркву краси јединствен иконостас који је пренет из топчидерске цркве Светих апостола Петра и Павла. У питању је својеврсна галерија иконописних дела најзначајнијих аутора у српском црквеном сликарству прве половине 19. века: Константина Јелића, Јање Стергевића Молера и Димитрија Јакшића. Ризница старе Покровске цркве чува и вредну збирку богослужбених књига из 18. и 19. века. Оно чиме се мештани посебно поносе свакако је спомен плоча са именима скоро три стотине ратника који су пострадали у одбрани Отаџбине током Првог светског рата, а коју су у част својих неустрашивих сабораца храму даривали лично краљ Александар Карађорђевић и војвода Живојин Мишић. Храм је оштећен у бомбардовању 1941. године. Обновљен је тек 1951. године, када га је и осветио патријарх Викентије. Звоник, изграђен 1974. године, осветио је патријарх Герман. Нови храм, изграђен на само неколико метара од старог, 2003. године је осветио блажене успомене патријарх Павле. Велелепни парохијски дом, са свечаном салом, канцеларијама и свештеничким становима, изграђен је 2008. године. Последња обнова Покровског храма, коју је трудољубиво свештенство покренуло 2020. године, крунисана је данашњом посетом патријарха Порфирија.

После свечаног чина освећења обновљеног храма, Светејши Патријарх је началствовао светом Литургијом у храму који је био мали да прими све сабране радосним и благословеним поводом, па је и порта древног храма била испуњена верним народом, који је у реду и поретку молитвено учествовао у благодарењу Господу за све и свја. Посматрач са стране би стекао утисак, а светлописи нашег фотографа то и приказују, да је и сама Света Петка, коју Црква Божја данас и свагда прославља, заједно са Патријархом, архијерејима, свештенством и вернима под сунцем обасјаним небом, као заштитничким Покровом Мајке Божје и свих нас, приносила своје молитве пред престолом Творца. У таквом празничном надахнућу беседио је и Светејши Патријарх г. Порфирије:

– У име Оца и Сина и Светога Духа. Браћо и сестре, радујемо се што смо се сабрали данас у овом храму Пресвете Богородице, а на дан Свете Петке. Бог нас је благословио да имамо дивно време и да сви који смо се сабрали, с обзиром да не можемо да станемо у овај храм, да можемо да учествујемо у молитви, да будемо део заједнице, да будемо једно стојећи изван храма и у храму, јер оно што нас обједињуј и што нас чини да јесмо једно јесте један Господ. Он нас чини да смо једно вером у Њега где год да се налазимо, где год да живимо. Када смо у Њему једно ми смо једни у добру, у љубави, у милосрђу, у свакој богодоличној и христоподобној врлини.

– Дакле, браћо и сестре, ми смо сабрани Христом и у Христу да би наш живот имао смисао, да бисмо разумели да нисмо рођени искључиво и само за страдање. Напротив, нисмо створени за страдање, него смо створени за радост, за љубав, за победу, за смисао да и онда када нам иде од руке и када нам не иде, када падамо и када устајемо, када нисмо достојни да се зовемо човеком и када се узносимо у лепоти и доброти, у сваком тренутку хватајући се за Христа, држећи се за Њега, наш живот добија пуноћу, добија смисао, добија оријентир, има компас, добија правац, а тај правац и тај компас није ништа друго него Христос – поручио је Светејши Патријарх чију беседу у целисти можете прочитати [ОВДЕ](#).

У знак признања за делатну љубав према Светој Мајци Цркви, нарочито показану током обнове цркве Покрова Пресвете Богородице у Баричу, Свети Архијерејски Синод је одликовао господу Зорана Митровића из Мислођина и Слободана Драгићевића из Барича високим црквеним одликовањем, оредном Светог краља Милутина. Одликовања великим добротворима лично је уручио Патријарх српски г. Порфирије.

